

Тази година чествахме 120 години от създаването на училището, което ни прави горди, че ние макар и малко сме допринесли за развитието на образованието в нашата страна, но същевременно ни задължава с още по-голяма енергия и желание да продължим това благородно дело.

След приемането на България в Европейския съюз, българското образование започна своето преустройство по европейски образец. Всички педагози се стремят към създаване на условия за модерно и качествено образование, което позволява на българските възпитаници успешна интеграция във висшите учебни заведения и на пазара на труда по целия свят.

Деца в училище да предимно от ромски произход. Тук образователната интеграция е безспорната, най-важна предпоставка за цялостния процес на модернизация на ромската общност и в голяма степен определя интеграцията в пазара на труда, повишаването на здравния статус и подобряването на жилищните условия на родителите.

Налице е тенденция към прогресивно нарастване на относителния дял на ромските деца без основно образование, а единици изобщо не постъпват в училище и остават напълно неграмотни. По-голяма част от ромските деца, които постъпват в училище, завършват основно образование и продължават в следващата степен и завършват средно образование, но единици са учениците, които завършват висше образование.

Образователните стремежи на ромите са по-ниски от тези на останалите групи население. Поради бедност и ниския икономически статус те проявяват най-слаба готовност, в сравнение с други етнокултурни общности, да инвестират средства във и за образование.

Голяма част от проблемите на образованието на ромските деца се преплитат с проблеми на ромската общност от други сфери – трудова заетост, жилищни условия, здравна култура. По тази причина пълното и трайно решаване на образователните проблеми на ромските деца е немислимо без своевременното решаване проблемите на общността в останалите жизнено сфери.

Качеството на образованието в училище се подобрява чрез:

- преминаване на учителския колектив през специализирани обучения за повишаване на квалификацията;

- подобряване на материално-техническата база;

- привличане на родителите като партньори и подобряване на взаимоотношенията, чрез сформирани неформални родителско-учителски асоциации за активно участие на родители, учители и ученици в училищния живот; родителите се приобщават към диалог и съвместна отговорност за обучение и възпитание на децата;

- включване на учениците в различни и модерни извънкласни форми според интересите им и занимателни според нуждите им.

В училище предприехме мерки за увеличаване на процента на ромски деца от съседни села, които ще се обучават в гимназиален етап от тази учебна година чрез подсигуриране на безплатен транспорт за всички деца в чието населено място не съществува гимназия, кампании за мотивиране и ориентиране на завършващите основно образование, мотивационни кампании сред ромските родители за подкрепа на образованието на техните деца в гимназиален етап.

Преподавателите в училище са предприели действия за пълното обхващане на всички ромски деца в задължителната предучилищна и училищна възраст в системата на народната просвета и работа с отпадналите деца за връщането им в училище:

- пробиране и въвеждане на система от механизми за работа с тези ромски родители, които не подкрепят образованието на децата си;

- създаване и поддържане на информационна система, отчитаща семейната среда и факторите, свързани с риск от отпадане от училище сред учениците, застрашени от ранно напускане на училище;

- апробиране и въвеждане на система от механизми за педагогическа работа с учениците, застрашени от отпадане с цел повишаване на тяхната мотивация и преодоляване на пропуските в знанията;

- въвеждане на гъвкави механизми за педагогическа работа с отпаднали от училище ученици с цел тяхното реинтегриране в училищната система и завършване на образователна степен за тези, които са били в чужбина;

Преосмисляне на програмите, насочени към задържане на децата в училище – осигуряване на безплатни закуски и обяди, учебници и др.

В нашето училище за поредна година продължава работата по прибирането и задържането на децата, подлежащи на задължително обучение – един от най-острите проблеми на съвременното образование в национален мащаб. Станалите традиция обхождания по домовете и издирване на нередовно посещаващите учебните часове деца носят променлив успех, но са доказано по-ефективна форма на борба с родителската незаинтересованост от предвидените в закона санкции.

В резултат от упоритата работа на целия колектив от началото на учебната година можем да отчетем следното:

В училище се обучават деца от подготвителен до осми клас, а от следващата учебна година учениците ще продължат образованието си в по-горна степен. Ще бъдат разкрити паралелки със специалност „Готварство” и „Ресторанттьорство”.

Предучилищната група е една положителна стъпка в българското образование с огромно положително влияние върху бъдещите ученици. Децата се учат на вътрешноучилищен ред и дисциплина, преодоляват стреса от постъпване в училище,

свикват да работят в екип, създават си навици за труд, за поемане на отговорност и изпълняване на задачи, и не на последно място придобиват увереност, учат се да овладяват емоциите си.

И учители и родители вече са убедени, че посещаващите предучилищна група се справят по-добре в първи клас. В подготвителната група те в голяма степен преодоляват езиковата бариера, обогатяват активния си лексикален запас, придобиват навици за учене, приобщават се към училищната среда.

Учениците в начален курс освен четене и писане овладяват сериозен граматичен материал, с който срещат големи затруднения. Чрез спираловиден принцип знанията се повтарят, задълбочават и разширяват. Пропуските в знанията на всяко ниво рефлектират върху бъдещата успеваемост и правят невъзможно достигането на отлични резултати.

Учениците срещат затруднения при усвояване на материал с историческа и географска насока, където се изисква повече концентрация, четене и умение да се извлича важното от текста. Учениците се затрудняват да правят връзки между личности, събития и епоха поради възрастовите си особености /нагледно-образно мислене/, което допълнително допринася за нежеланието да се работи усърдно за постигане на висок успех.

Предвид предстоящото постъпване на учениците в по-висок образователен етап, се изисква по-сериозно отношение към учебния труд, намаляване броя на безпричинните отсъствия, до голяма степен отстраняване на пропуските, заздравяване на дисциплината като стъпка към повече и по-устойчиви знания.

В училището са въведени информационните и комуникационни технологии (ИКТ) още от първи клас. Училището разполага с два компютърни кабината и квалифицирани преподаватели. Създадени са условия за пълноценно използване на компютърната техника и информационни технологии от учители и ученици в извънучебно време.

В ЗИП по ИКТ се дават начални знания за работа с компютър, за информатиката като наука и същевременно се подпомага и допълва работата на основните предмети.

В съвременното глобализиращо се и динамично общество владенето и използването на информационните и комуникационни технологии е съществен елемент от функционалната грамотност на всеки човек, необходимо условие за неговата лична и професионална реализация и израстване.

От миналата година в училище е въведен СИП „Религия”. С помощта на религиозното обучение се осъществява едно духовно-нравствено обновяване на българското общество. Религията дава на учениците на базата на християнското учение и запознаването с другите религии, необходимите познания и многообразна информация за намиране на правилните отговори за възникващите ги въпроси. По този начин учениците – едни вярващи, други по-малко вярващи, трети все още невярващи, се запознават с учението и традициите на Православната църква, с другите конфесионални общности и религии. Това не означава, че те трябва сляпо да възприемат всичко. Обучението трябва да им послужи да изградят гледна точка, позиция за и против своите досегашни убеждения и престапи.

Едно подобно обучение има за цел да разясни от една страна, както основното богословско съдържание на християнската вяра въз основа на житейския опит, така и стимулите за действие по време на възникването и историческото им развитие. От друга страна, то се нуждае от задълбочено екзистенциално тълкуване на съвременния всекидневен опит и на анализите на света, в който живеем.

Религията се явява помощник на учениците във фазата на религиозна несигурност и търсене на съзнателно обяснение на редица въпроси и проблеми. През този важен за младия човек етап тя ще подпомогне неговото развитие като личност.

Така че освен да представя религията в нейните божествени, човешки, обществени и исторически аспекти, обучението трябва да е и предметът, който се опитва да бъде компетентен помощник на учениците при търсене на обяснение на основните въпроси в живота и на базата на религиозните си знания да си изградят позиция на толерантност, която да бъде в съзвучие с Конвенцията на ООН за правата на човека, Конвенцията за правата на детето и с Конституцията ни.

Присъствието на деца със специални образователни потребности в клас е с двустранен

положителен ефект: Болните се социализират, а останалите ученици се учат на взаимопомощ и толерантност, свикват да приемат различните.

Интеграцията на деца с различни нарушения е процес, който продължава да се развива и да придобива все по-голям обхват, по-задълбочена теоретична обосновка и практическа приложимост. Доброто развитие на детето със специфични образователни потребности зависи от неговото семейство и родителите, които трябва да бъдат включени в разрешаването на детските проблеми. Работата със семейството изисква комуникативни умения, положително отношение и готовност за взаимодействие.

В училищна възраст трябва да се осигури връзката учител-родител-психолог-дете. Особено ценна е непосредствената връзка с учителя. Голям е приносът на ресурсните учители, които обучават тези деца, Тяхната работа е затруднена поради многообразието във формите на отклонено поведение и необходимостта от индивидуален подход.

Налагането на европейските стандарти в образованието отправя предизвикателство към колектива за по-упорита работа за постигане на подобри резултати и подготовка на учениците за учене през целия живот.

За подобряване работата и условията на учебен труд се работи за подобряване на дисциплината в и извън учебно време чрез:

- единни изисквания към учениците, прилагани от всички учители;
- изискване и уважение към личността на учителя, на ученика, взаимоважение между учениците, недопускане на изяви на агресия сред децата;
- ежедневно напомняне, че училището е място за колективен труд, за колективен живот, които са невъзможни без толерантност и цивилизовано решаване на споровете;

- стриктно спазване на дежурство, съзнателно и отговорно изпълнение на служебните задължения;

- чести беседи и разговори на нравствени теми за ориентация на децата към истинските ценности, осъзнаване на категориите „добри“ и „зли“ и намиране на правилна посока в търсенето на самоизява, а именно: упоритост и постоянство за преодоляване на трудностите в учението, желание за успех и готовност за поемане на натоварване в това направление.

В училище обучението е целодневно, са създадени полуинтернатни групи. И тук децата често отсъстват или посещават с неудоволствие занятията, но посещаемостта е по-голяма и групите по-дисциплинирани. Положителното е, че децата са под надзора на учители далече от отрицателните влияния на средата, а и всеки минимален успех е все пак крачка напред в развитието на детето. Следобедните занятия са продължител на обучението в учебните часове, така че успехите и неуспехите на учениците на учениците са резултат от работата както на учителя, така и на възпитателя.

Извънкласните дейности отдавна се планират и организират в Центъра за работа с деца. Учениците ни се изявяват в певческа фолклорна група, танцов състав, кръжок по екология, в клуба по тенис на маса, спортни секции по: баскетбол, волейбол, хандбал, футбол и клуба по шахмат.

Квалификационната дейност в училището през последните години е много добра. Почти всички колеги преминаха курсове за обучение по информационни и компютърни технологии, които предстои да се превърнат в неразделна част от работата на учителя в недалечното бъдеще. Няколко учители повишиха квалификационната си степен. Не се пропускат предложения за участие във всички форми на квалификация по различни учебни предмети, включително и по "Безопасност на движението", където също включването беше масово. Тази активност безспорно е решаваща, но тя измести напълно вътрешно-училищните квалификационни дейности. Те дори се считат за отживелица. И все пак няма нищо по-добро от ново наученото, придобитият опит да бъде споделян, добрите педагогически практики не бива да се затварят в рамките на отделна паралелка или предмет. Сигурна съм, че всеки има какво да каже, с какво да обогати работата в учебния час. В това е смисълът на съществуването на методическите обединения и би било добре този начин на работа да се възроди, още повече, че към колектива се присъединяват млади колеги с кратък или напълно липсващ педагогически стаж.

Учителите активно участват в изработване и реализиране на проекти по Национални програми – „С грижа за всеки ученик”, „ИКТ в училище”, обучение в курсове по английски език, „Да направим училището привлекателно за младите хора”.

УК за БППМН има за основна задача навременното откриване на ученици, застрашени от отрицателни социални въздействия. Основният ѝ принос бе в прибиране в училище на ученици без достатъчен родителски контрол, като превенция на евентуални противообществени прояви. УК взаимодейства много добре с МК – Аксаково и по-специално с обществените възпитатели към тази институция, с инспектора ДПС, с Агенцията за закрила на детето. Предизвикателствата към комисията са многото пропуснати учебни часове, през ученически спречквания до прояви на насилие и саморазправа между ученици и цивилни. Множат се агресивните изблици на деца по отношение на съученици и вандалски прояви на територията на училището. Негативните тенденции важат за училищата в цялата страна, но това не променя факта, че носим отговорност за проблемите в нашето. На фона на ежедневните прояви на насилие в училищата проявите на нашите ученици могат да бъдат окачествени, като липса на дисциплина и лошо възпитание.

Процедурата от тук нататък се усложнява, прокуратурата оценява случаите като маловажни, проявите се получават мърмене и предупреждение за родителите. По тази причина считам за необходимо всеки учител ежедневно да работи за овладяване на агресията у подрастващите преди развитието на тази тенденция да е взело необратим размер. Вече е подготвен план за превенция на насилието с който УК, обществените възпитатели и класните ръководители съвместно ще работят за запазване на училището, като сигурно и безопасно място за всеки ученик, място за самоизява чрез положителни постижения в различни области:знания, спорт, изкуства.

Образованието на децата от различните етноси в България е не само предизвикателство към просветната ни политика, законодателство и учебно дело. Утвърждаването на образователните ценности в условията на езиковото и културно многообразие на обществото ни е реалност, превърнала се в предмет на различни политики на регионално и национално ниво – социална, икономическа, миграционна, културна и др. Тези политики са част от интеркултурната политика на Европа, чиято цел е представяне на равни шансове на личността във всички сфери на живота на плуралистичното общество, приемащо и уважаващо културните различия.

Наша е грижата за образованието и възпитанието на подрастващите и трябва да се справяме по възможно най-добрия начин, независимо от степента на подкрепа на обществото. На нас се пада тежката задача да търсим разбиране и съпричастност като градим доверие и се борим за уважение. Това може да се постигне единствено чрез контакти. Родителите трябва да започнат да виждат в лицето на учителя можещия и знаещия приятел на семейството, да чувстват неговата добронамереност. Учителите, постигнали подобно взаимоотношение имат осезателно по-малко проблеми с поведението и на учениците.

Много още може да се говори за проблемите и отговорностите на ученици и учители. По-важно е да поставим пред себе си задачата, да потърсим възможности за подобряване на работата на всички нива, да се опитаме да решим възможно повече проблеми, като не отминаваме и най-дребните неща.

Целта е да положим единни усилия за постигането на максимални резултати.

Първата малка крачка сме направили, остава да извървим най-дългия път.